

لاپه پره يکې پر ښکندارۍ سړده ي شېخ مه محمود

رهوف عوسمان

کرد به شېخ مه محموده وو په يماني دايه که به هموو شپوه يک يارمه تي بدات، نهوه يوو له سر فرمان و داواي شېخ مه محمود، محمدي سان نه حمده، مه حمودي کوري و مه حمودي نه حمدي وه سماني نارده داري که لي و ماوهي ساليک له وني له خدمت شېخ دا مانه وه، له ماوهي نه م ساله دا نه م دوانه چند جاريک نامهيان له نيوان شېخ مه محمود محمدي سان نه حمده دا هات وچو پي کردوه، له دواي نه م ساله، له سر داواي شېخ مه محمود حمدي سان نه حمده و پرازاکه ي که (محمدي قاده) سريان له شېخ مه محمود داوه هرده م ناماده يي خويانيان بو پشتگيري و يارمه تي جو لانه وه که ي دهر بر يوه.

نهوه يوو له سر داواي شېخ مه محمود، يو ماوهي چوار سال نه م تيره گوره و نازايه پشيان کرده ميری و ټينگيزو بو هيچ شنيک نهک به ده ميانه وه نه ده چوون به لکوو پشيان تي ده کردن، زور جار له ټيداره ي ميری له قزاي هه له بجه وه، ده کرايه سريان که باج و زور يانه و جووتانه و... هتد بدن، به لام نه مان گويسان نه ده دايه و، نهو په يماني که دابويان به شېخ مه محمود هيانيانه دي و سور بوون له سر سر ينجي و مل نه دانه که بان.

به فرماني کاپتان (ليس) هيژنيک پيک هيترا له مودير ناحيه ي (فقه ي جنه) که حسين حسن بگ و (۳۰) پوليس و خاوه ن مولکي ناوچه که حه سن به گ، له گهل هندی له ده سو دايه ره و کاسه ليس دا، که رووه و شه ميران برؤن و باره که ناسايي بکه نه وه، هر که گه پشته دي (کساني که وه) داوايان کرد که کونخاي هر چواره دي که ي شه ميران کوبينه وه هر په که ي پاره ي که ي زور جووتانه و زويانه ي نهو چوار سالي سر ينجي يه بدن که نه يان داوه و به حيايي نه مان قهر زان! نه مه ش ناوي کونخاو ناواي يه کانه، (نه حمدي حسين - توله يي)، (عبدالولاي ره سول - چه مده رش) (حمدي روستم - کوکويي)، (بارامی حمدي شاه ييس - وهرمن) (حمه شريفی قادر -

نه مېزووي نه ته وه ي کور ددا گه لي لاپه پره ي پر شکو و دره وشاوه هر، تاليسا يان پشت گوي خراون يان ته پ و توري روژگاري - هه موار نيشتوته مليان و له بير چوونه ته وه، دباره نه رکي ون نه بوون و جده هه ينيان له گو فارو روژ نامه کان دا ده که و ته نه ستو و بهر پرسيار تي و شيراني نه ته وه که مان، ټينجا بوته وه ي نه م لاپه پره مېزووي يه که شه مان رووي چاپ بيني و نه م نه لقه يه ش به سر نه ته وه به و زنجيره به - ښت و گرنگه ي ټيکو شاني شېخ مه حمودي نه مروه، نه م جوپيکه و نه م له گهل [مام حامي عه بدوللا] که له ناواي (کاني که وه ي شه ميران) داده نيشتي و له سالي ۱۹۱۴ دا هاتوته دنياوه ساز کرد، مام حامي بيره وه ي يه که ي تيژي هه يه و گه لي لاپه پره ي گه ش و رووناکي روژني سرده م ي شېخ مه محمود شه ره کاني له ياده، هر نه مه ش بوو يي پيوه نام که پتر بيجوه ټينم و گه لي زانباري مېزووي گرنگي نهو سرده م ي به ده نگي خوي يي تو مار بکه م، يه کي له و لاپه پره گه شانه ي که مام حامي له ده فته ري بيره وه ي يه کاني دا بوي هه ل دامه وه سر ينجي کردني ناوچه ي شه ميرانه له ټينگيزو، هاو په يماني حمدي سان نه حمده له گهل شېخ مه حمودي نه مردا، وهک (ئي . بي . سون) ده نيټ: (شه ميران ده که و ته باکووري روژاواي هه له بجه وه له سره وه ري سيروان، له روژاواو باشووره وه شاختي به مو، له روژه هه لاتي شه وه سووري عيراقه به ټيرانه وه، هيزه شه ره که ره کاني شه ميران - وهک سوون ده نيټ - بريتي بوون له (۱۵۰) سوارو (۴۰۰) ياده و (۷۵۰) خيزان، نه مانه پييان ده و تر ټ يزدان به خشي و به شيکن له عه شيره تي گوره ي جف، نه م تيره يه وازيان له ژباني کچه ري تي و ده وار نيشتي هي ناوه و له ناوچه ي شه ميران و گلغمبر «واته خورمال» نيشته جي بوون، مام حامي ده نيټ: بهر له شه ري ناو بار يک حمدي سان نه حمده که گوره ي تيره ي يزدان به خشي بوو، له ناوچه ي شه ميران په يوه ندي

دهنگه و هره)، (نادری بارام - زمانکۆن)، (ئەحمەدی سان ئەحمەد - ولۆهر)، (حەمەیی ئەوهرەحمانی یونس بەگ - بەشی ئەحمەد بەگ)، (توفیقی فەرەج - دلف)، (حەمەیی مەحمودی هەواس - بەشی هاجە). (حەمە توفیقی میران - بەشی پیرک)، (قادری هاجک - مام شەوی)، (مەحمودی محمەدی چراخ - شەک مەیدان)، با ئەوەش لەیادەنەکەین کە حەمەیی سان ئەحمەد لە سەرەتادا هەندێ تەفەنگچی لەم لاو لای ئاواپی و رینگار بانەکان دا دامەزراندبوو، وە فەرمانی تاییەتی دابووینی کە لە کاتی پێوست دا دەست لە هیزەکی میری بوەشین، ئامیر مەفرەزی هیزەکی ئینگلیز (عەبە بەراز) ناویکی درو تاوانبارو ئەلقەلەگۆنی بوو، کاربەدەست و پۆلیسەکان کەوتنە هەرەشو گۆرەشەو تۆقاندنی خەلکەکە، کۆنخاکانیان هەل پێچا بو پارهێ زەویانە، لە سەرەتادا دوو کۆنخایان واتە (عەولایی رەسوول و ئەحمەدی حەسەینیان) بە پال برد، لە هەمان کات دا حەمەیی سان ئەحمەد لە دیوێخانەکی هاتەدەریو بە چەکەو هەلمەتی بردو هاواری کردە خەلکەکە کە پەلامار بدەن و بیان گرن و دەست بەستیان کەن، چونکە ئەمانە هاتوون شەرەفیان بشکێنن، ئیتر پۆلیس و دەسەودایەرە ئینگلیز درانە بەر یایلم و هەر یەکی بەلایەک دا رایان کردو پرژو بلاو بوونەو. دیارە ئەم رووداو هیندە تر پەيوەندی نێوان حەمەیی سان ئەحمەد و شیخ مەحمودی بەتین کرد دواي تێپەربوونی دوو مانگ بەسەر ئەم رووداوەدا تیارەیک بەیاننامە بەسەر ئاواپی (کاتی کەوی شەمیران) دا بلاو کردەمو داواي لە دانیشتران کرد، یان ئەوتە مل دەدەن بە ئینگلیز، یان ئەوتە ناوچەکەیان بۆمباران دەکەیت. ئەو بوو حەمەیی سان ئەحمەدیش، فەرمانی مل نەدان و چۆل کردنی ئاواپی داو بە خەلکەکی راگەیان کە روویکەنە ئەشکەوت و کەرگەکان ئەوی بە گوللە ئینگلیز بکوژیت شەهیدە، پاش چەند رۆژیک پێنج فرۆکە هاتنە سەر ئاواپی کانی کەوی شەمیران و بە خەستی بۆمبارانیان کرد، ئەوی شایانی باسە حەمەیی سان ئەحمەد ئاواپی چۆل نەکردو لە پەنای گاشەبەردیک دا، کە دەکەوتنە کەوانە ئاواپی یەو، بە تەفەنگیکی تیارە شکینی برنەو خۆر توانی یەکی لە فرۆکەکانی بپیکێ و لە دەشتی چەمە رەش دا فریی داتە خواری، هەر لەو کاتەدا سێ فرۆکەوان کە لە تیارەکە خویان هەوادایە خواریو لە بێشەو قامیشەلانەکانی چەمەرەش دا خویان حەشارداو پێش ئەوەش بە بەیداخیکەو ئیشارەتیان بۆ یەکی لە فرۆکەکان کرد کە بە دەمیانەو بەچی، فرۆکەیکە بە خێرای نیشەووە هەر سێ ئەفسەرەکی قوتارکرد، ئەوی شایانی وتە (ماموستا ئەحمەد خواجە لەم هەموو رووداوانە بە تەنیا باسی خستی فرۆکەکە دەکات)!

لە هەمان شەودا نامەیک لە کاپتان (لیس) هەو، گەشتە دەست حەمەیی سان ئەحمەد، کە تیایدا داواي کردبوو، ئەگەر فرۆکەکە

نەسووتین ئیمە لیان خوش دەبین و هیچ لە نێوانمان دا نامینی، لە وەلام دا حەمەیی سان ئەحمەد وتی، مادامەکی ئینگلیز خواوینی فرۆکەکە یەو بۆمبارانی کردوین، گەرە کە بسووتینێ ئەو بوو پشی سووتاندنی فرۆکەکە، چەند پارچە یەکیان بە دیاری نارد بۆ شیخ صدیقی شیخ مازفی نیرگەجار، دواي سووتانی ئەو فرۆکە یە ئینگلیز هیندە تر رقیان هەلساو کەلبەیان تیزتر کرد، دواي چەند رۆژی جاریکی دی چوار فرۆکە یان ناردەووە سەر ناوچەکەو بە خەستی بۆمبارانیان کرد، ئیتر ئەو بوو حەمەیی سان ئەحمەد هەمیشە تەفەنگچی دەناردە رینگاویان و ملە (تەمەرەژەنان) بۆ چاودیری و وریایی لە هیزی دوژمن، نەک لەناکاو بە سەریان دا بدەن، پاش سالیک بەسەر ئەم رووداوانەدا ئینگلیزەکان جاریکی تر داوايان لی کرد کە دەیانەوت پەيوەندی نێوانیان باش کەن و لە هەموو شتیکی بیان بەخشن، وە ئەگەر بۆ خۆی برۆا ناکات، با کۆرەکی، کە (مەحمودی حەمەیی سان - ئەحمەد) مان بۆ بنیری بۆ پوینێ و ناشت بوونەو، ئەویش لەسەر داواي داگرتنی کۆنخاکانی ناوچەکە، مەحمودی کوریو ئەحمەدی حوسەینی ناردە هەلەبجە، بەلام ئینگلیزو کاربەدەستانی ئەو سەردەمە، دەست بەچی هەردووکیان گرتن و لە بەندیخانە توندیان کردن و وتیان هەتا حەمەیی سان ئەحمەد خۆیمان تەسلیم نەکات ئەم دووانە بەر نابن، دیارە ئەویش زانیوتی مەسەلەکە پیلانەو پەيوەندی بە خودی خۆیەووەتی، لە بەرامبەر ئەم بارە نوێ یەدا حەمەیی سان ئەحمەدیش نامە یارمەتی بەدەنگەووە هاتنی بۆ حەمە آغای سەروکی تیرە ی گەلانی و عەبدوللای حەمەیی خواکەرەم سەروکی تیرە ی نەروۆلی و تاییەفسە ی تاوگۆزی نارد، ئەوانیش لەشکرینکی گەرەیان پیکەووەناو روووە دەست بەسەرداگرتنی دەزگاکانی ئینگلیز لە هەلەبجە رویشن و بوو بە جەنگی مەغلویە، هەر کە ئینگلیزو کاربەدەستان بەمەیان زانی بە پەلە مەحمودی ئەحمەدی حەسینیان رەهاکرد.

کار بەم شیوێ مایەووە هەتا شیخ مەحمود بەرەو کزی روشت و ئەمیش ئەو گورو تینە ی نەما، ئەو بوو بۆ ماوێ (٤٠) رۆژ بە دەس بەسەری برا بۆ خانەقین و لە ئەنجامی ئەم بەرەو بەری تۆمەتی سەریچی کردن و نەدانی زەویانە موخاکەمەکران و وازیان لی هێتان.

سەرچاوەکان

- ١ - العناثر الكردية - ترجمه وعلق عليه فؤاد حەمە خورشید - مطبعة الحوادث - بغداد - ١٩٧٩ - المؤلف - ئی - بی - سون.
- ٢ - چیم دی - ئەحمەد خواجە.

صفحة من ذكريات عن أيام الشيخ محمود

رؤوف عثمان

(أورباريك) بالشيخ محمود وتعهده بمناصرته وبناء على طلب الشيخ محمود قاطع حمه وجماعته الحكومة في حلبجة مقاطعة تامة وامتنعوا عن دفع الضرائب واستقبال موظفي الحكومة وشرطتها. فجرد الكابتن (ليس) في حلبجة حملة على شميران وفي قرية كاني گوه جمع مختاري (١٤) قرية وطلب منهم دفع ضريبة الأرض والفلاحة المتراكمة بدمتهم لمدة (٤) سنوات، وفي حالة إمتناعهم يجري أخذهم عنوة الى المدينة.

لكن حمه ابن سان أحمد تحين الفرصة وهاجم القوات على حين غرة واستطاع طردهم من القرية وملاحقتهم. مما حدا بالانكليز الى مهاجمة القرية بخمس طائرات حربية استطاع المقاتلون من إسقاط إحداها. واستمر هذا الصراع حتى انسحاب الشيخ محمود من الساحة فاضطر الى تسليم نفسه فأرسل مخفوراً الى (خانقين) وحوكم بتهمة التمرد والامتناع عن دفع الضرائب. ومن ثم أعفي.

في تاريخنا القريب صفحات مشرقة لكنها مهملة يعلوها تراب نسيان ومن واجب المثقفين الكشف عنها. وقد قام كاتب المقال في هذا السبيل باجراء مقابلة مع أحد سكان قرية (كاني گوه) في شميران نمدعو (حامى عبدالله - ١٩١٤ م) والذي يحتفظ بذكريات ثرة عن أيام شيخ محمود ومعاركه.

ويسرد هنا صفحة من دفتر ذكرياته تخص ترمذ منطقة شميران على لانكليز وإتفاق حمه ابن سان أحمد رئيس المنطقة مع الشيخ محمود. ومنطقة شميران كما يقول نى . بى . سون تقع في الشمال الغربي من حلبجة يحدها من الأعلى نهر سيروان ومن الغرب والجنوب جبل بيمو ومن الشرق الحدود العراقية الايرانية. وحسب ما كتبه سون فإن في شميران ١٥٠ خيالاً و(٤٠٠) راجلاً و ٧٥٠ عائلة ينتمون الى (يزدان بخشى) وهو فخذ من عشيرة جاف الكبيرة وقد تركوا الترحال واستقروا في منطقة شميران وخورمال).

ويذكر هذا الشخص بأن حمه ابن سان أحمد إتصل اثناء معركة